16/04/2019

Την τελευταία μέρα της ζωής του ο Μέγας Βασίλειος έκανε Χριστιανό τον Εβραίο γιατρό και φίλο του Ιωσήφ

/ Γνώμες

Θαυμαστά γεγονότα από τον βίο του Αγίου και Μεγάλου Βασιλείου

Όταν κάποτε παρατήρησε τον τοπικό άρχοντα για μία αδικία που έκανε σε μια χήρα γυναίκα, κι αφού ο άρχοντας δεν συμμορφώθηκε, αναγκάσθηκε ο Άγιος να του πει, ότι όπως έμενε ασυγκίνητος στις εκκλήσεις αυτής της αδικημένης γυναίκας έτσι κάποιοι θα μένουν ασυγκίνητοι όταν αυτός ο ίδιος θα έχει την ανάγκη τους. Έτσι έγινε όταν ο βασιλιάς του έδειξε την οργή του, οδηγώντας τον σιδηροδέσμιο οι στρατιώτες του στις πόλεις για να πληρώσει τις αδικίες που είχε κάνει. Τότε κατάλαβε την πρόρρηση του αγίου και παρακάλεσε τον Άγιο Βασίλειο και τον Θεό να τον λυπηθεί. Ο αμνησίκακος Άγιος προσευχόμενος στον Θεό και μόνο με την ευχή του ηρέμησε το βασιλιά και μετά από έξι μέρες αφ’ ότου ο δυστυχής άρχοντας παρακάλεσε τον Άγιο Βασίλειο έφθασε γράμμα από το βασιλιά όπου τον ελευθέρωνε. Μ’ αυτό τον τρόπο συνετίσθηκε ο άρχοντας κι αναγνώρισε την καλωσύνη του Αγίου τον οποίο κι ευχαρίσθησε. Και στη γυναίκα που είχε αδικήσει έδωσε διπλάσιο το ποσό.

Προς το τέλος της επίγειας πορείας του, καθώς μετέβαινε στην Εκκλησία, μία αμαρτωλή γυναίκα έπεσε στα πόδια του ρίχνοντας ένα γράμμα στο οποίο έγραψε τις αμαρτίες της, γιατί ντρεπόταν η ίδια να τις ξεστομίσει και κλαίγοντας παρακαλούσε τον Άγιο να το διαβάσει και να συγχωρήσει τις αμαρτίες της. Ο Άγιος την παρηγόρησε, και είπε ότι μόνο ο Κύριος συγχωρεί τις αμαρτίες μας. Φιλεύσπλαχνος, όπως ήταν, κρατούσε το γράμμα σ' όλη τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας. Στο τέλος κάλεσε τη γυναίκα και της επέστρεψε το γράμμα. Εκείνη μόλις το άνοιξε δεν βρήκε τίποτε γραμμένο, παρά μόνο ένα σημείο όπου αναφέρει ένα θανάσιμο αμάρτημά της. Κλαίγοντας πάλι τον παρακαλούσε να την λυπηθεί και να προσευχηθεί και πάλι στο Θεό να τη συγχωρήσει. Ο Άγιος Βασίλειος τότε της είπε να πάει αμέσως στην έρημο να βρει τον Όσιο Εφραίμ και να δεηθεί αυτός, στον Θεό για το αμάρτημα της. Η γυναίκα χωρίς να χρονοτριβήσει με την ευχή του Αγίου πήγε αμέσως στην έρημο. Εκεί βρήκε τον Όσιο Εφραίμ κι αφού του διηγήθηκε την ιστορία της, τον παρακάλεσε θερμά.

Ο Όσιος όμως της αρνήθηκε, λέγοντας της να πάει στον Άγιο Βασίλειο όπου οι δικές του δεήσεις έσβησαν τις αμαρτίες της έτσι αυτός πάλι μπορεί να δεηθεί στον Κύριο και για τη μία αμαρτία που έμεινε. Να το κάνει σύντομα όμως γιατί ο Άγιος σε λίγο πεθαίνει. Εκείνη μόλις το άκουσε έφυγε τρέχοντας να προλάβει ζωντανό τον Άγιο. Όταν έφθασε, όμως η δύστυχη βρήκε το φέρετρο του και πλήθος κόσμου πάνω του. Έκλαιγε και φώναζε, ρίχνοντας το γράμμα στα πόδια του Αγίου είπε σε όλους την ιστορία. Κλαίγοντας έλεγε ότι ο Άγιος μπορούσε να δεηθεί και γι' αυτή την αμαρτία αλλά την έστειλε σε άλλον. Ένας Ιερέας τότε θέλησε να δει στο γράμμα για ποια αμαρτία μιλούσε η γυναίκα. Και τότε να το θαύμα. Δεν υπήρχε στο γράμμα τίποτε γραμμένο.

Κατά την τελευταία μέρα πάλι της ζωής του ο Άγιος και Μέγας Βασίλειος έκανε Χριστιανό τον Εβραίο γιατρό και φίλο του Ιωσήφ καθώς και όλη του την οικογένεια με θαυμαστό τρόπο. Αφού ο γιατρός τον επισκέφθηκε, ρώτησε ο Άγιος να του πει πόσες ώρες του μένουν. Αυτός πιάνοντας τον σφυγμό του, του είπε ότι μένουν λίγες ώρες, κι ότι στη δύση του ηλίου θα πεθάνει. Ο Άγιος τότε του είπε ότι αν ζήσει μέχρι την επόμενη ημέρα τι θα κάνει. Ο Ιωσήφ του είπε ότι αν συμβεί κάτι τέτοιο να πεθάνει ο ίδιος. Καλά το λες του είπε ο Άγιος να πεθάνεις την αμαρτία και να ζήσεις εν Χριστώ. Δέχθηκε ο Ιωσήφ γιατί ήταν αδύνατο με τους φυσικούς νόμους να συνέβαινε κάτι τέτοιο.

Όταν έφυγε ο Εβραίος, προσευχήθηκε ο Άγιος Βασίλειος στον Θεό να του παρατείνει τη ζωή και για να δώσει την πραγματική ζωή στο φίλο του Ιωσήφ και στην οικογένεια του και για να προλάβει να έρθει εκείνη η δυστυχισμένη γυναίκα, που έστειλε στην έρημο στον Όσιο Εφραίμ. Ο Θεός άκουσε τη δέηση του

αγαπημένου δούλου του. Την επόμενη ημέρα το πρωΐ ζήτησε να του φέρουν τον Εβραίο γιατρό. Εκείνος αμέσως πήγε στο σπίτι του Αγίου νομίζοντας ότι θα τον βρει νεκρό. Βλέποντας όμως ότι ο Άγιος Βασίλειος ήταν ζωντανός χωρίς καν σφυγμό και ζωή στις φλέβες του έπεσε στα πόδια του κι αναγνώρισε τον αληθινό Θεό και Σωτήρα Ιησού Χριστό. Σε λίγο ο ίδιος ο Άγιος βάπτισε τον Ιωσήφ με το όνομα Ιωάννη και όλη του την οικογένεια.
Γύρω στις δέκα ρώτησε πάλι ο Άγιος τον φίλο του «Κύριε Ιωάννη πότε θα πεθάνω;» κι εκείνος του απάντησε «όταν ορίσεις εσύ Δέσποτα»